

Я, праця, суспільство... Праця людини приносить суспільству матеріальне і духовне багатство, а людині дає поетичне натхнення, сповнює серце відчуттям радості буття. Праця не з примусу, а за покликом серця приносить моральне задоволення і щастя в житті, робить його цілеспрямованим.

Я хочу, щоб життя було цілеспрямованим, осмисленим, а я була щасливою. Своє щастя я бачу в тій професії, яку я обираю — юрист, правознавець, правник. Може, не до кінця на сьогодні розумію свою професію. Але чітко знаю, що буду працювати і з законом, і з людиною. Законом захищати людину і очищати землю від погані. Цього захисту вимагає і хлібороб, і шахтар, і металург, і машинобудівник, і професор, і вчений. І завжди пам'ятатиму слова В. Симоненка:

Ти знаєш, що ти — людина?

Ти знаєш про це чи ні?

Усмішка твоя — єдина,

Мука твоя — єдина,

Очі твої — одні.

Людина — не "гвинтик" величезного маховика, людства. Це неповторна особистість. Дивись, юристе, не помились! Щоб захистити людину, доведеться вести боротьбу зі злочинцями, з бюрократами, апаратниками-демагогами, офіційними патріотами, що кожної миті "дбають про народ", а насправді обдирають його. Від імені своєї професії і всіх її працівників хочеться сказати:

І тільки тих поважають мільйони,

Хто поважає мільйони Я.

Отже, моя професія правознавця законами повинна поважати мільйони Я, а значить стояти на боці прав Людини. Це і є Щастя.